

Czy dyrektywę Rady (69/335/EWG) z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału zmienioną dyrektywą Rady (85/303/EWG) z dnia 10 czerwca 1985 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż pobrane przez notariusza będącego urzędnikiem opłaty za poświadczenie notarialne czynności podlegającej przepisom dyrektywy w zmienionym brzmieniu, są podatkami w rozumieniu tej dyrektywy, jeżeli zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi także notariusze będący urzędnikami mogą wykonywać czynności notarialne i wówczas są oni wierzycielami należnych opłat, jednakże o ile są oni zobowiązani do wpłaty na rzecz budżetu państwa jedynie ryczałtu z tytułu poniesionych kosztów w wysokości 15 % opłat pobranych w związku z dokonaniem czynności podlegających przepisom dyrektywy, o tyle w związku z dokonaniem pozostałych czynności (notarialnych) odprowadzają oni do budżetu państwa pobrane opłaty wykraczające poza zryczałtowane opłaty z tytułu poniesionych kosztów, które państwo wykorzystuje na finansowanie swoich zadań?

⁽¹⁾ Dz. U. L 156, str. 23.

stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o ich wprowadzeniu Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transponowania dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 6 lutego 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 str.18

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-102/06)

(2006/C 96/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 21 lutego 2006 r. r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Carmel O'Reilly i Wolfganga Bogensbergera, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie wprowadzając w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-104/06)

(2006/C 96/13)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 22 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez L. Ström van Lier i R. Lyala, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Szwecji.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że wprowadzając i utrzymując w mocy przepisy podatkowe, zgodnie z którymi zawieszenie poboru podatku od zysków kapitałowych ze sprzedaży własnej nieruchomości mieszkalnej w przypadku nabycia nieruchomości zamiennej, jest możliwe tylko w przypadku, gdy zarówno nieruchomość sprzedana, jak i nieruchomość nabyta znajdują się na terytorium Szwecji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 18, 39, 43 i 65 ust. 1 WE oraz art. 28, 31 i 40 porozumienia o EOG.
2. obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.